

به زنان و مردان رزمنده بخش

کشاورزی و تولید در شرکت نیشکر هفت تپه

محمود صالحی

شنبه یازدهم آبان ۱۳۸۷

عزیزان کارگر، همطبقه‌ئی‌های گرامیم!

در شرایط وجود یک بحران عظیم که نظام سرمایه‌داری بر مردم دنیا و مقدم بر همه بر طبقه جهانی ما تحمیل کرده شما تشکل طبقاتی خود را در روز چهارشنبه اول آبان ۱۳۸۷ ایجاد کردید. در میان خبرهای تلخی که هر روز از مصائب تحمیلی نظام سرمایه‌داری به همطبقه‌ئی‌های ما میرسد خبر تشکیل سندیکای شما چنان شیرین است که بخشی از آن تلخیها را از بین میبرد. به خاطر کار متهورانه‌ئی که، علیرغم میل و تلاش نیروهای امنیتی، اداره کار، مدیریت کارخانه و حراست، به آن دست زدید شما شایسته بیشترین ستایشها هستید.

دوستان گرامی، تشکیل سندیکا یا هر تشکل دیگر با نیروی خود کارگران خواست و مطالبه روزمره ماست. اما باید به چند نکته هم توجه کرد.

۱- با تشکیل هر تشکل خودساخته کارگران، یک خار به چشمان همیشه حریص سرمایه داران می‌رود. در این رابطه سرمایه داران سکوت اختیار نمی‌کنند، بلکه هر روز به فکر آن هستند که چطور تشکلهای خود ساخته کارگران را به فساد بکشانند. این حکم نظام سرمایه داری است.

پس نتیجه می‌گیرم که تنها تشکیل تشکلهای نمی‌تواند کارگران را به مطالباتشان برساند. جزء مبارزه بی وقفه ما کارگران و نمایندگان منتخب خود کارگران، این شما نمایندگان منتخب کارگران هستید که باید همیشه به فکر مطالبات کارگران باشید و گزارش عملکرد خود را به هر شکل که برایتان میسر است به سمع و نظر کارگران متشکل در سندیکای خود برسانید. آن وقت است که کارگران به شما نمایندگان خود اعتماد پیدا می‌کنند.

۲- شما عزیزان منتخب، باید همیشه در بین کارگران باشید تا فاصله ای میان منتخبان و بدنه ایجاد نشود.

۳- ما دهها سندیکا و تشکل کارگری داریم که در حال حاضر در کشور ما مشغول به فعالیت هستند. این تشکلها بعضی وقت هم از طرف خود کارگران انتخاب می‌شوند، ولی چون گوش به فرمان دیگران هستند در کمتر از چند سال به یک تشکل پاسیو و بی عمل تبدیل می‌شوند.

دوستان گرامی:

این یک حقیقت آشکار است که وضع طبقه جهانی ما در حال حاضر اسفبار می‌باشد. گرانی، تورم بالا و بیکاری ناشی از تسلط مثنی سرمایه‌دارانگل سفت سبب شده تا تعداد گرسنگان در جهان از ۸۴۸ میلیون نفر به ۹۲۳ میلیون برسند. آیا مشکل است تصور کنیم که اکثریت عظیم این گرسنگان همطبقه‌ئی ما و آفرینندگان ثروت و آسایش این دنیا هستند؟ رسانه‌ها بطور مداوم خبر میدهند که از بد بدتر میرسد. گذشته از بیکاری صدها هزار کارگر در آمریکا و اروپا

بیکاریهای دیگری نیز در راه است. سازمان بین المللی کار اعلام کرده که شغل ۲۰ میلیون کارگر در خطر است. این رسانه‌ها تلاش دارند ما را آماده کنند تا دست روی دست بگذاریم و اجازه دهیم هر بلائی که سرمایه‌داران و دولتهایشان میخواهند سرما بیاورند. اما کارگرنمیتواند ساکت بشیند. سکوت ما وعدم اعتراض ما برای خود و خانواده‌هایمان به فاجعه منتهی خواهد شد. پس باید بجنیم. آنجا که تشکل فرمیستی هست باید علیه رفرمیسم و سازشکاری مبارزه کرد و آنرا به سازمانی رزمنده و طبقاتی تبدیل کرد. آنجا هم که تشکلی نیست کارگران باید به اتکا به نیروی خود آنرا ایجاد و تحمیل کنند. این دقیقا کاری است که شما انجام دادید.

من این روزها که میخوانم، میشنوم و میبینم که هزاران کارگر در سنج، تهران، گیلان و بقیه نقاط ایران در حال راهپیمائی و اعتصاب و اعتراضند تا حقوق معوقه و کار از دست رفته خود را پس بگیرند ضمن همدردی با آنها و تایید مبارزیشان به خودم میگویم باید تبلیغ پیرامون ایجاد تشکل خود ساخته طبقاتی را بیشتر کرد. وقتی میشنوم و میبینم که از زبان وزیر کار نقل شده است که طی شش ماه گذشته ۲۵۰ هزار کارگر بخش کشاورزی به صف میلیونی بیکاران اضافه شده‌اند بیش از گذشته معتقد میشوم که باید مصممانه‌تر در راه ایجاد تشکل و وحدت قدم برداشت. وقتی به سقوط قیمت نفت به زیر ۷۰ دلار و به تداوم این سقوط مواجه میشوم میتوانم پیشاپیش ببینم که وضع ما کارگران در ایران و همه کشورهای نفت خیز بدتر خواهد شد. در چنین شرایطی بیشتر از گذشته به ضرورت ایجاد تشکلهای طبقاتی و رزمنده‌ئی فکر میکنم که شما یک نمونه‌اش را ایجاد کردید. من امیدوارم که کارگران در مراکز کاری دیگر عمل مبارزاتی شما را سرمشق قرار دهند و تشکلهای مبارز و خود ساخته خود را ایجاد کنند.

زنده و پاینده باشید برای کارگران

سقز - محمود صالحی

تاریخ: ۸۷/۸/۷

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

<http://www.komitteyehamahangi.com>

komite.hamahangi@gmail.com